

Vergaderjaar 1989–1990

21 354

Overeenkomst met Zimbabwe tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting, met Protocol; Harare, 18 mei 1989

Nr. 1

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 18 oktober 1989. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens een of beide Kamers of door tenminste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer dan wel de Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen of van Aruba te kennen worden gegeven uiterlijk op 17 november 1989.

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitters van de Eerste Kamer en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 13 oktober 1989

Ter voldoening aan het ter zake bepaalde in de Grondwet¹, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen de op 18 mei 1989 te Harare tot stand gekomen Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Zimbabwe tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar vermogenswinsten met Protocol (Trb. 1989, 95 en 119).

Een toelichtende nota bij deze Overeenkomst gelieve U hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt alleen voor Nederland gevraagd.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek

S-BEL

S-IZ

¹ Art. 91, (1), add. art.XXI, (l) (a) G.W. en art. 61, (3), G.W. 1972.

² Ter inzage gelegd op de bibliotheek.

TOELICHTENDE NOTA

Op 4 februari 1981 berichtte de onafhankelijke staat Zimbabwe aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties dat te rekenen vanaf 18 april 1980 alle door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Zuid-Rhodesia gesloten verdragen voor een periode van drie jaren van kracht zouden blijven. In de desbetreffende periode zou de regering van Zimbabwe onderzoeken of herziening, opzegging of heronderhandeling noodzakelijk was. Indien in voornoemde periode van drie jaren géén overeenstemming zou worden bereikt over wijziging of continuering van de desbetreffende belastingverdragen, moest worden aangenomen dat de verdragsrelatie van de kant van Zimbabwe was beëindigd met ingang van 18 april 1983. Dit laatste nu leek het geval met betrekking tot de fiscale verdragsrelatie tussen Nederland en Zimbabwe, die was gebaseerd op het Nederlands-Britse belastingverdrag van 15 oktober 1948 zoals uitgebreid tot de afzonderlijke delen van Rhodesia en Niasaland in december 1967.

Opzegging kan plaatsvinden door middel van een schriftelijke kennisgeving van beëindiging van de uitbreiding, langs diplomatieke weg, aan de andere Verdragsluitende Partij. Dit moet plaatsvinden op of voor 30 juni van een kalenderjaar. De onderhavige uitbreiding is dan niet langer van kracht voor Nederland met ingang van het belastingjaar dat op of na 1 januari in het daaropvolgende kalenderjaar aanvangt, en met betrekking tot Zuid-Rhodesia (Zimbabwe) voor elk belastingjaar dat begint op 1 april van het kalenderjaar dat volgt op dat waarin de opzegging is gedaan.

Hoewel door de regering van Zimbabwe niet was voldaan aan de formele vereisten met betrekking tot de opzegging, lag het voor de hand aan te nemen dat de uitbreiding van het oude Nederlands-Britse belastingverdrag materieel was beëindigd, óf op 18 april 1983, óf op het tijdstip zoals dat moet worden afgeleid uit hogergenoemd onderdeel (d), namelijk wat betreft Nederland met ingang van 1 januari 1984 en voor Zimbabwe met ingang van 1 april 1984.

Deze conclusie was de aanleiding om contact te zoeken met de regering van Zimbabwe ten einde te komen tot een nieuwe verdragsrelatie. Onderhandelingen hierover, geopend in het najaar van 1984 hebben geleid tot de tekst van de nu voorliggende Overeenkomst. Als uitgangspunt van de besprekingen diende van Nederlandse zijde de door het Fiscale Comité van de OESO in 1977 opgestelde modelconventie met bijbehorend commentaar (voortaan: OESO-model). Hoewel de opbouw, inhoud en bewoordingen van de Overeenkomst in het algemeen met het gebruikelijke patroon van de recente door Nederland gesloten verdragen op dit terrein overeenstemmen, is in een aantal in de Overeenkomst neergelegde bepalingen van de door het OESO-model getrokken lijnen afgeweken. Dit is gebeurd ten einde rekening te houden met de inzichten die zijn ontwikkeld door de VN-groep van deskundigen ter zake van belastingverdragen tussen ontwikkelde landen en ontwikkelingslanden, zoals deze zijn neergelegd in de «United Nations Model Double Taxation Convention between Developed and Developing Countries» (voortaan: VN-Model). Naar de mening van de eerste ondergetekende weerspiegelen de in deze Overeenkomst neergelegde regelingen een resultaat dat in het licht van de over en weer naar voren gebrachte wensen als evenwichtig kan worden beschouwd.

In het hierna volgende worden de bepalingen van de Overeenkomst, in het bijzonder die welke afwijken van het OESO-model of van het Nederlandse verdragsbeleid, nader toegelicht.

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State

Artikelsgewijze toelichting

Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is (artikel 2)

De Overeenkomst geldt voor belastingen naar het inkomen en vermogenswinsten. Zij geldt niet voor belastingen naar het vermogen, aangezien Zimbabwe dergelijke heffingen niet kent.

Zoals gebruikelijk is in de recente Nederlandse belastingverdragen wordt in deze Overeenkomst onder het begrip Nederlandse belasting mede verstaan het zogenaamde winstaandeel, verschuldigd krachtens de Mijnwet 1810 (Bulletin des Lois, no. 285), respectievelijk de Mijnwet continentaal plat 1965 (Stb. 428).

Algemene begripsbepalingen (Artikel 3)

De opsomming van definities in dit artikel wijkt inhoudelijk niet af van de gebruikelijke opsomming in de Nederlandse verdragen, zulks evenwel met dien verstande dat de uitdrukking «internationaal verkeer» in het eerste lid, onderdeel g, op verzoek van Zimbabwe mede het vervoer per container omvat. Hierbij zij opgemerkt dat de definitie van de uitdrukking Nederland in het eerste lid, onderdeel b, tevens het continentale plat van Nederland omvat.

Fiscale woonplaats (artikel 4)

Voor gevallen van dubbele fiscale woonplaats gelden zowel voor natuurlijke personen als voor rechtspersonen de in de Nederlandse verdragen gebruikelijke criteria. Zo prevaleert bij een dubbele vestigingsplaats van een onderneming de plaats van de feitelijke leiding.

Vaste inrichting (Artikel 5)

Met betrekking tot de belastingheffing over winsten van ondernemingen volgt de Overeenkomst in hoofdzaak het patroon van de bepalingen, dat in het OESO-model in de artikelen 5 en 7 is neergelegd. Alleen met betrekking tot bouw- en constructiewerkzaamheden is het heffingsrecht van de werkstaat enigszins uitgebreid. Voor deze werkzaamheden niet de termijn van 12 maanden van het OESO-model is aangehouden, maar die van 6 maanden van het VN-model.

Inkomsten uit onroerende goederen (artikel 6)

De bewoordingen van dit artikel zijn vrijwel geheel in overeenstemming met artikel 6 van het OESO-model. Interest uit hypothecaire vorderingen wordt beheerst door het verdragsregiem voor interest (artikel 11).

Winst uit onderneming (artikel 7)

De bepalingen van dit artikel zijn vrijwel geheel in overeenstemming met de overeenkomstige bepalingen van het OESO-model. Op verzoek van Nederland is in onderdeel 1 van het Protocol de gebruikelijke interpretatieve bepaling opgenomen met betrekking tot de oplevering van bedrijfsklare projecten. De Zimbabweaanse opvattingen wijken overigens niet af van hetgeen te dezer zake gebruikelijk is.

Internationaal verkeer (artikel 8)

Dit artikel gaat er evenals artikel 8 van het OESO-modelverdrag vanuit dat voordelen verkregen uit de exploitatie van schepen en luchtvaar-

tuigen in internationaal verkeer slechts belastbaar zijn in de Staat waar de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen. Door de opneming van het containervervoer in de definitie van de uitdrukking internationaal verkeer geldt dit regiem eveneens voor voordelen die worden verkregen uit de verhuur van containers. Voorts geldt hetzelfde voor voordelen verkregen uit de verhuur van schepen en luchtvaartuigen in bemande en onbemande staat, indien deze voordelen worden behaald door een onderneming die de scheeps- of luchtvaart bedrijft (derde lid).

Gelieerde ondernemingen (artikel 9)

Het in dit artikel neergelegde beginsel dat tussen gelieerde ondernemingen dient te worden gehandeld als tussen onafhankelijke partijen, stemt overeen met de bewoordingen van artikel 9 van het OESO-modelverdrag. In overeenstemming met het huidige Nederlandse verdragsbeleid is aan het eerste lid een volzin toegevoegd, die tot uitdrukking brengt, dat de omstandigheid dat een moedervennootschap met haar dochtervennootschap in het andere land een overeenkomst tot verdeling van kosten of een dienstverleningsovereenkomst heeft gesloten, op zichzelf niet met zich meebrengt dat inbreuk wordt gemaakt op bovengenoemd beginsel.

Dividenden (artikel 10)

Van Zimbabwaanse zijde werd tijdens de onderhandelingen aanvankelijk de wens naar voren gebracht het in Zimbabwe geldende nationale bronheffingspercentage op dividenden van 20 percent in het belastingverdrag te consolideren. Op grond van het feit dat een bronbelasting op deelnemingsdividend voor het Nederlandse bedrijfsleven als gevolg van de deelnemingsvrijstelling in artikel 13 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 voor het volle bedrag een fiscaal niet relevante kostenpost vormt, bleek Zimbabwe evenwel bij nadere beschouwing onder de werking van het belastingverdrag met Nederland bereid tot een halvering van dit tarief voor deelnemingsdividenden die worden betaald in een deelnemingsverhouding van ten minste 25 percent. Voor de overige dividenden heeft Nederland zich neergelegd bij een percentage van 20 percent. Dit artikel wijkt voor het overige inhoudelijk niet af van de overeenkomstige bepalingen in het OESO-model. Zodoende vallen de opbrengsten van winstdelende obligaties, in afwijking van het door Nederland nagestreefde beleid ter zake, niet onder het begrip «dividend», doch onder het begrip «interest». Omdat zowel voor dividend als voor interest een bronbelasting van 10 percent is overeengekomen, blijft dit zonder gevolg.

Interest (artikel 11)

Dit artikel stemt in hoofdzaak overeen met artikel 11 van het OESO-model. Voor interest is een algemeen bronheffingspercentage overeengekomen van 10 percent, hetgeen in de relatie tot een ontwikkelingsland een aanvaardbaar percentage kan worden genoemd. De bronstaat zal evenwel een vrijstelling verlenen voor interest die wordt verkregen door de overheid van de andere staat (derde lid). Tevens is in Zimbabwe vrijgesteld van bronbelasting de interest die wordt betaald aan de Nederlandse Financieringsmaatschappij voor Ontwikkelingslanden NV en de Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV (vierde lid).

Royalty's (artikel 12)

Bij de behandeling van royalty's werden door Zimbabwe twee verlangens naar voren gebracht. Op de eerste plaats een algemeen bronheffingspercentage voor royalty's van 20 procent, dat overeenkomt met het in Zimbabwe geldende nationale tarief. Daarnaast wenste Zimbabwe ook een bronheffing op vergoedingen voor technische diensten. De Zimbabwaanse voorstellen voorzagen aanvankelijk ook in dit opzicht in een bronbelasting van 20 procent. Van Nederlandse zijde is zowel tegen het een als tegen het ander ernstig bezwaar gemaakt. Bij wege van compromis is uiteindelijk een bronheffing van 10 procent voor zowel royalty's als voor vergoedingen voor technische diensten overeengekomen (tweede en vierde lid). Bij de aanvaarding van de bronbelasting op technische diensten heeft Nederland zich laten leiden door de overweging dat Zimbabwe onder de werking van de Overeenkomst bereid was alle bronbelastingen terug te brengen tot 10 procent. Daar komt bij dat de wensen van Zimbabwe ook overigens voor een ontwikkelingsland van een betrekkelijk bescheiden omvang waren.

In overeenstemming met het VN-model is de omvang van het begrip royalty uitgebreid tot vergoedingen voor het gebruik van of het recht van gebruik van bioscoopfilms en films of banden voor radio en televisie-uitzendingen (vierde lid).

Voor het overige volgen de bepalingen van dit artikel het patroon van het overeenkomstige artikel van het OESO-model.

Vermogenswinsten (artikel 13)

De nationale wetgeving van Zimbabwe voorziet in de mogelijkheid belasting te heffen over winsten die door niet-inwoners worden behaald met de vervreemding van aandelen in een lichaam dat is gevestigd in Zimbabwe. In navolging van het VN-model is het verdragsbeleid van Zimbabwe er op gericht de nationale heffingsmogelijkheden op dit terrein in de te sluiten belastingsverdragen zo goed mogelijk te consolideren. Van Zimbabwaanse zijde werd de totstandkoming van de overeenkomst hiervan afhankelijk gesteld.

Voor Nederland is zo iets moeilijk te aanvaarden, omdat het op gespannen voet staat met het in onze wetgeving verankerde beginsel dat over vennootschappelijke winsten na de heffing van vennootschapsbelasting in deelnemingsverhoudingen niet andermaal op ondernemingsniveau belasting behoort te worden geheven. Dat Nederland gemeend heeft zich tenslotte bij deze wens te kunnen neerleggen, vloeit dan ook voort uit de overweging dat het totale onderhandelingsresultaat voor Nederland in de relatie tot een ontwikkelingsland als Zimbabwe als aanvaardbaar kon worden aangemerkt (vierde lid). Hierbij was van niet onbeduidende betekenis dat de wetgeving van Zimbabwe voorziet in de mogelijkheid de bij herstructurering en fusies vrijvallende vervreemdingswinst op aandelen vrij te stellen. Deze vrijstelling wordt geëffectueerd door de verkrijgingsprijs van de overdragende onderneming binnen een concern door te schuiven naar de verkrijgende onderneming. Deze faciliteit is in onderdeel III van het Protocol bij deze Overeenkomst geconsolideerd. Hierbij wordt uitgegaan van de wetgeving van Zimbabwe zoals die van kracht is op het moment van de ondertekening van deze Overeenkomst.

Overigens leidt het vierde lid ertoe dat het heffingsrecht over de in de Wet op de inkomstenbelasting 1964 geregelde heffing over de winst uit vervreemding van een aanmerkelijk belang onder de werking van deze Overeenkomst voor Nederland wordt behouden. De overige bepalingen van dit artikel stemmen inhoudelijk overeen met de overeenkomstige bepalingen in artikel 13 van het OESO-modelverdrag.

Niet-zelfstandige arbeid (artikel 15)

Op verzoek van Zimbabwe is het heffingsrecht over de beloningen ter zake van een dienstbetrekking die wordt uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig in overeenstemming met de overeenkomstige bepaling van het OESO-model toegekend aan de staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen (derde lid). Ook voor het overige stemmen de bepalingen van dit artikel overeen met het OESO-model.

Pensioenen (artikel 18)

Zimbabwe bleek te behoren tot de landen die er een voorstander van zijn het heffingsrecht over pensioenen in beginsel toe te kennen aan de bronstaat. Zimbabwe neemt dit standpunt niet alleen in met betrekking tot pensioenen die worden betaald ter zake van een vroegere dienstbetrekking, maar ook met betrekking tot die welke worden betaald ter zake van dienstverlenende werkzaamheden buiten de sfeer van de dienstbetrekking. Bij dit laatste kan worden gedacht aan pensioenen die worden uitgekeerd aan de personen die worden bedoeld in artikel 14 van deze Overeenkomst. Hetzelfde standpunt wordt door Zimbabwe ingenomen met betrekking tot lijfrenten. Dit bleek te worden ingegeven door de omstandigheid dat zich in Zimbabwe de laatste jaren in toenemende mate het verschijnsel voordoet dat inwoners van Zimbabwe naar het buitenland verhuizen om zich van daaruit de lijfrentetermijnen te laten uitbetalen ter zake waarvan voorheen in Zimbabwe een premie-aftrek is verkregen.

Het feit dat Zimbabwe op dit terrein niet bereid was tot concessies en de door Zimbabwe gekozen opstelling ter zake anderzijds inhield dat de door Nederland voorgestane bronstaatheffing voor pensioenafkopen (eerste lid) en sociale verzekeringspensioenen (tweede lid) kon worden verwezenlijkt, heeft Nederland doen besluiten het voorstel van Zimbabwe te aanvaarden. Voor de in het eerste lid bedoelde pensioenen en lijfrenten zal Nederland overigens slechts een vermindering ter voorkoming van dubbele belasting verlenen in de vorm van een verrekening zoals bedoeld in artikel 23, derde lid, van deze Overeenkomst. Voor de in het tweede lid bedoelde sociale verzekeringspensioenen zal Nederland, zoals te doen gebruikelijk is, een vermindering ter voorkoming van dubbele belasting verlenen in de vorm van een vrijstelling met progressievoorbehoud overeenkomstig het bepaalde in artikel 23, tweede lid, van deze Overeenkomst.

Overheidsfuncties (artikel 19)

De regeling voor overheidsbeloningen en-pensioenen is nagenoeg in overeenstemming met hetgeen Nederland gewoonlijk in zijn belastingverdragen overeenkomt. Alleen de regeling voor overheidspensioenen bevat een tweetal geringe afwijkingen.

Zoals te doen gebruikelijk is, is het heffingsrecht over overheidspensioenen toegewezen aan de woonstaat, indien het pensioen betaald wordt aan een inwoner die tevens de nationaliteit van die staat bezit. Op verzoek van Zimbabwe is hieraan evenwel de additionele voorwaarde verbonden dat de beloningen voor de diensten waarop het pensioen betrekking heeft, tot aan de datum van pensionering in de woonstaat aan belasting is onderworpen (tweede lid, onderdeel b).

Voorts worden op verzoek van Zimbabwe pensioenen die worden betaald uit het Central African Pension Fund voor de toepassing van deze Overeenkomst vereenzelvigd met Zimbabwaanse overheidspensioenen

voor zover deze pensioenen in Zimbabwe aan belastingheffing zijn onderworpen. Het betreft hier pensioenen die verband houden met overheidsdiensten die zijn verricht in de tijd van de Federatie van Rhodesië en Nyasaland (tweede lid, onderdeel c).

Vermijding van dubbele belasting (artikel 23)

In overeenstemming met de recente door Nederland gesloten belastingverdragen wordt in deze Overeenkomst aangegeven voor welke bestanddelen van het inkomen de vrijstellingsmethode respectievelijk de verrekeningsmethode zal gelden, doch wordt voor de technische uitwerking van deze methoden verwezen naar de Nederlandse wetgeving, dat wil zeggen het Besluit voorkoming dubbele belasting (Besluit van 7 april 1965, laatstelijk gewijzigd bij K.B. van 11 december 1980, Stb. 708). Een en ander is neergelegd in het eerste, tweede en derde lid.

Zimbabwe zal een vermindering ter voorkoming van dubbele belasting verlenen in de vorm van een verrekening, zoals deze is uitgewerkt in de Zimbabwaanse wetgeving (vierde lid). Deze vermindering zal slechts worden verleend voor inkomensbestanddelen die uit Nederlandse bronnen afkomstig zijn. Hiervan is sprake, indien deze bestanddelen en winsten ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst in Nederland mogen worden belast (zesde lid). In het vijfde lid is tot uitdrukking gebracht dat investeringsbijdragen en -toeslagen en desinvesteringsbetalingen ingevolge de WIR die bij het bepalen van de in Nederland verschuldigde inkomstenbelasting en vennootschapsbelasting in aanmerking worden genomen, het bedrag van de in Zimbabwe te verrekenen belasting niet zullen beïnvloeden.

Non-discriminatie (artikel 24)

Zimbabwe behoort tot de landen die zich op het standpunt stellen dat er over de winst van vaste inrichtingen een additionele belasting dient te worden geheven. Zimbabwe bleek niet bereid deze bronheffing onder de werking van een belastingverdrag met Nederland prijs te geven. Evenmin was Zimbabwe ertoe te bewegen deze bronheffing te beperken tot de winsten die door de vaste inrichting naar het Nederlandse hoofdkantoor zouden worden overgemaakt. Hoewel een dergelijke bronbelasting zich niet laat verenigen met het aan de Nederlandse wetgeving ten grondslag liggende beginsel dat ondernemingswinsten niet tweemaal met een belastingheffing over de winst behoren te worden geconfronteerd, heeft Nederland besloten zich hierbij neer te leggen, toen Zimbabwe uiteindelijk bereid bleek het nationale bronheffingstarief van 8,4 percent onder de werking van de Overeenkomst met Nederland terug te brengen tot 5 percent (tweede lid, tweede volzin).

Voorts is in het algemeen bepaald dat de verdragspartners aan natuurlijke personen die geen inwoner zijn, niet dezelfde persoonlijke aftrekken en verminderingen behoeven te verlenen die zij aan natuurlijke personen die wel inwoner zijn, verlenen (vijfde lid). Daarmee heeft deze bepaling een enigszins ruimere strekking dan de overeenkomstige bepaling in artikel 24, vierde lid, van het OESO-model, die gericht is op zelfstandige ondernemers, die een vaste inrichting in het andere land aanhouden.

Voor het overige komt dit artikel overeen met de overeenkomstige bepalingen van het OESO-model.

Uitwisseling van inlichtingen (artikel 26)

De bepalingen van dit artikel komen nagenoeg geheel overeen met de overeenkomstige bepalingen van het OESO-model. Alleen is de laatste volzin van het eerste lid van artikel 26 van het OESO-model, waarin de

mogelijkheid is opgenomen om verkregen inlichtingen in openbare rechtszittingen of rechterlijke beslissingen openbaar te maken, in de Overeenkomst niet overgenomen, aangezien de fiscale rechtspraak in Zimbabwe en Nederland niet openbaar is.

Diplomatieke en consulaire ambtenaren (artikel 27)

Het tweede lid bewerkstelligt dat Nederlandse en Zimbabwaanse diplomaten voor de toepassing van deze Overeenkomst geacht worden inwoner te blijven van Nederland respectievelijk Zimbabwe, indien zij daar op dezelfde wijze naar hun inkomen worden belast als inwoners. Daarmee wordt bereikt dat deze personen een beroep kunnen doen op de belastingovereenkomsten van de Staat waardoor ze zijn uitgezonden. Tot die overeenkomsten behoort ook de onderhavige Overeenkomst.

Voor zover internationale organisaties, organen en functionarissen daarvan alsmede diplomatieke of consulaire ambtenaren van derde landen in Nederland of Zimbabwe niet integraal in de belastingheffing worden betrokken, werd het niet wenselijk geacht dat deze organisaties en ambtenaren in Nederland of Zimbabwe aanspraak zouden kunnen maken op toepassing van de Nederlands-Zimbabwaanse Overeenkomst. Om die reden zijn deze organisaties en ambtenaren in het derde lid uitdrukkelijk van toepassing van de onderhavige belastingovereenkomst uitgesloten.

Uitbreiding tot andere gebieden (artikel 28)

Dit artikel biedt de mogelijkheid de bepalingen van deze Overeenkomst hetzij in haar geheel, hetzij met de noodzakelijke wijzigingen uit te breiden tot Aruba en de Nederlandse Antillen. Indien tot uitbreiding wordt overgegaan, zal zulks geschieden door middel van (een) ter zake afzonderlijk te sluiten overeenkomst(en) tussen Zimbabwe en het Koninkrijk ten behoeve van Aruba en/of de Nederlandse Antillen.

Inwerkingtreding (artikel 29)

De Overeenkomst treedt in werking op de dertigste dag na de laatste van de beide data waarop de beide regeringen elkaar schriftelijk hebben meegedeeld, dat de in hun staat grondwettelijk vereiste formaliteiten zijn vervuld.

Wat Nederland betreft, vindt de Overeenkomst met betrekking tot de dividendbelasting toepassing op dividenden die op of na de datum van inwerkingtreding van deze Overeenkomst betaalbaar worden gesteld en met betrekking tot de overige belastingen, voor belastingjaren en -tijdvakken die aanvangen op of na 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op het jaar waarin de laatste van beide mededelingen is ontvangen. Wat Zimbabwe betreft vindt de Overeenkomst met betrekking tot de inkomstenbelasting, de bronbelasting van de winst van vaste inrichtingen en de vermogenswinstbelasting toepassing voor aanslagjaren die aanvangen op of na 1 april van het kalenderjaar dat volgt op dat waarin de laatste van beide mededelingen is ontvangen en met betrekking tot de belastingen van buitenlandse aandeelhouders, de interestbelasting en royalty-belasting van buitenlanders en de belasting op beloningen voor technische diensten van buitenlanders, op bedragen die worden betaald op of na de datum van inwerkingtreding van deze Overeenkomst. Aangezien met ingang van 1 april 1984 de uitbreiding tot de Federatie van Rhodesia en Nyasaland van het op 15 oktober 1948 tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland ondertekende Verdrag ter vermijding van dubbele belasting en ter voorkoming van het ontgaan van belastingen

met betrekking tot belastingen van inkomsten is vervallen, werd het niet nodig geoordeeld te dezer zake in deze Overeenkomst een voorziening te treffen.

De Staatssecretaris van Financiën,
H. E. Koning

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
B.-J. M. van Voorst tot Voorst